

[Handelsministeren.]

her i Landet delvis kommet ind paa den Opfattelse, at det meget vel lader sig gøre at indskrænke Arbejdstiden om Lørdagen. Det er muligt, at man endnu en Tid maa holde Butikkerne aabne længere end til Kl. 6 Lørdag Eftermiddag, men det er min Overbevisning, at vi efterhaanden vil naa til almindelig Erkendelse af, at det Tidspunkt, der her foreslaas som Lukketid, ikke er for tidligt.

Den ærede Ordfører for de Konservative gjorde den Bemærkning, at det var meget uheldigt, at man havde disse meget uensartede Bestemmelser i § 3, Bestemmelser, hvorefter man i nogle Butikker, der handler med forskellige Varer, skal have visse Varer tildækket, fordi disse ogsaa forhandles i andre Butikker, hvor man har en anden Lukketid end f. Eks. Mælkeudsalgene. Men der er ikke noget nyt i dette, det er ikke noget, jeg foreslaar indført. I § 3 i Loven af 30. Juni 1922 hedder det, at blandede Brød- og Mælkeudsalg maa holdes aabne en bestemt Tid, og saa staar der:

„Saafernt disse Udsalg foruden Mælk og Brød ogsaa forhandler andre Varer, maa disse Varer ikke sælges paa de Tider, paa hvilke Butikker skal holdes lukkede, og skal paa disse Tider være enten forsvaarlige tildækket eller bortfjernet fra de offentlig tilgængelige Lokaler.“

Der er altsaa ikke noget nyt i den Bestemmelse, jeg her har foreslaaet, det er den gældende Bestemmelse i Loven af 1922. Nu kan man diskutere nok saa meget om, at man burde ændre og komme bort fra saadanne særlige Bestemmelser, men jeg tror ikke, at det er muligt. Befolkningens Interesser knytter sig til, at disse specielle Forretninger opretholdes, og det kan da vanskeligt ordnes paa anden Maade, end at man har denne Undtagelse for deres Forretningsførelse.

Der er gjort nogle Bemærkninger om Barberernes Lukketid, men jeg maa hævde, at Bestemmelsen i Lovforslagets § 6 vedrørende Barberernes Lukketid stemmer i det væsentlige i hvert Fald med de Henvendelser, der er kommet fra saavel Barbermestrene som Barbersvendene, og jeg maa derfor mene, at denne Bestemmelse i det væsentlige dækker den Interesse, som skal dækkes. Men kan man naa til en bedre Ordning end foreslaaet, skal jeg være villig til at forhandle derom.

Det ærede 8de Medlem for 5te Kred (Lausten) mente, at man maaske skulde have overvejet og gennem Overvejelserne

være naaet til at gøre Fredagen til den lange Arbejdsdag i Stedet for Lørdag. Det vil fremgaa af Betænkningen, at Overvejelse deraf har fundet Sted, men man har ikke kunnet enes derom. Jeg er ogsaa tilbøjelig til at tro, at der hverken er eller vil blive knyttet den samme Interesse til en saadan Fredagslukning som til Lørdagslukningen — i hvert Fald indenfor en overskuelig Tid; jeg tror ikke, det vil være muligt nu at naa til en tilfredsstillende Ordning af Lørdagslukningen ved at give Tilladelse til at holde aabent længere Fredag Aften. Men vi kan forhandle om det i Udvalget.

Det samme ærede Medlem gjorde i Henhold til en Henvendelse, han har faaet, den Bemærkning, at man burde have en anden Bestemmelse med Hensyn til Lukketiden Søndagen før Jul end den, der er foreslaaet i Lovforslaget. Jeg har faaet en lignende Henvendelse fra en anden Handelsforening i de sønderjydske Landsdele; det synes, som om der dér er en særlig Interesse for at faa dette Spørgsmaal ordnet paa en anden Maade end foreslaaet, og jeg tror, at det er et Spørgsmaal af en saadan Art, at man kan forhandle sig til Rette om det.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og paa ny udtale Haabet om, at vi ved en saglig Behandling kan naa et Resultat og naa det allerede i denne Rigsdagssamling. Der vil naturligvis komme en hel Del Henvendelser til det Udvalg, som bliver nedsat, men maa jeg give dette Udvalg det Raad: vel selvfølgelig at modtage alle Henvendelser, men dog ikke at lade Arbejdet forsinke af saadanne Henvendelser fra de forskellige Korporationer, thi vi kan akkurat lige saa godt gøre Arbejdet færdigt nu som nøjes med at høre paa Deputationerne med det Resultat, at jeg paa ny skal fremsætte Forslag i næste Rigsdagssamling. Jeg har ved de forskellige Handelsforeningers Møder, som jeg har overværet, naar Spørgsmaalet har været til Behandling, lagt Mærke til, at i Virkeligheden har alle vist stor Forstaaelse af, at det var absolut nødvendigt at faa en Revision gennemført. Det er ikke nogen Partisag, der her er Tale om, og det bør det heller ikke være. Spørgsmaalet er, om vi kan faa en Lukkelov, der saa hensigtsmæssigt som paa nogen Maade muligt kan tilfredsstille de forskellige Parters Interesser. Jeg skal villigt indrømme, at det købende Publikums Interesser maa varetages, men paa den anden Side er jeg overbevist om, at ved Gennemførelsen af de Bestemmelser, der her foreslaas, vil der hverken ske Publikum eller Principalerne nogen Uret hverken med Hensyn til at faa Varer